

M. Querio.
Boxhornio.

Amplissime ac Doctissime vir:

(423)

2.

Tametsi me silentio multas, nimis hoc nunc pertinaci
et ingenii quidem tui non unos foetus vulgares sustine,
me nec ut ~~haec~~ olim teste nec participe, quod meruisse
non recordor, certum est persistare in veteris amicitia
nexu, et hanc meam tamen tibi obtrudere vel in uito
documento sit, quod paratum prolo Poematum, ut qui
de libris meis, et amici resum est, nonnupes, nolu
lucem publicam videre te inconsulto. Si tantum tibi
abs restuā est otij, inspice aut percurre; neque
deo colatum velis si quid est cuius me praeponen
dum censeas. *ο Δέ τοιούτοις ταχιόν, σι με*
ανασ, qui integerrim& affectus sum

Tuus.

C. H:

M. Querio
Boxhornio.

Amplissime ac Doctissime vir:

(424)

3

Pro munere certe insigni, et verbis item nimis quam
humanis, ad me missis, si grates gratias dixeris. Vide
bor tamen hoc egisse ut grandem liborum scilicet, ex
autoris dono lucri faciemus. Testor vero amiciti
am ipsam nostram, quam magis estimo, frustra
teresse, qui si hoc suspicaris. Historiam enim ~~hanc~~
Universalem, quia universo datum, censor non
Hagaz minus quam Lugduno scriptam, et in pratio cum
sit mihi quidquid a te prodire patet, pridem pratio
acquisita in Musao meo fulserat velut inter ignes
iha minorum. Siquid objeci de scriptis a te vulgo, non
mihi oblates, potuit hoc verbi excedere penella, quam
nosti, inter veteres amicos suspicio amicitia labas
cantis. Alio certe non respxi Mi. Boxhorni, neque
respectuus sum, quam diu Bibliopolie viuent, et
exiguo ore vel auro parabiles erunt illustres chartae
qelas abunde sufficit semel illis a tam proclaribus
autorisbus Ioaditas esse. Quid porro tibi cum illis
mortalibus commercii intercedat, magnopere scire velim.

Nimirum